

NINCS TÖBBÉ „ARANYJEGY” – DRÁKÓI SZIGORÍTÁSOK A BRIT MIGRÁCIÓS POLITIKÁBAN

A munkáspárti brit kormány a [dán modell](#) mintájára újírja a menekültügyi rendszert: megszüntik a „golden ticket”, vagyis az automatikus letelepedés és a családegyesítés lehetősége, a nem együttműködő kibocsátó országokat pedig vízumtilalommal fenyegetik.

A jelenlegi szabályozás szerint az elismert menekültek öt év folyamatos tartózkodás után igényelhetnek határozatlan idejű letelepedési engedélyt, majd brit állampolgárságot. A tervezett módosítások alapján a menekültek csak 30 hónapra szóló, rendszeres felülvizsgálandó tartózkodási engedélyt kapnának, és a tartós letelepedési kérelem benyújtására akár [20 évet](#) is várniuk kellene. A családegyesítés lehetősége – amely eddig széles körben biztosított volt – jelentősen szűkülne: a kormányzati elképzelés szerint a menekülteknek külön feltételek teljesítésével kellene „kiérdemelniük” a jogot, hogy hozzátartozóik is letelepedhessenek.

Shabana Mahmood belügyminiszter úgy fogalmazott: „Nem lesz többé aranyjegy az Egyesült Királyságba. Csak azok maradhatnak hosszú távon, akik igazolják, hogy dolgoznak és a brit társadalom hasznos tagjai.” A kormány szerint ezzel megszűnnek azok a tényezők, amelyek a kis hajókon érkezőket az életveszélyes tengeri átkelésre ösztönzik. A szigorítások azonban túlmutatnak a menekültügyi szabályok módosításán. Mahmood többlépcsős vízumszankciós rendszert helyezett kilátásba azon államok polgárai számára, amelyek nem hajlandók visszafogadni az elutasított menedékkérőket vagy a kiutasított bűnelkövetőket. [Első körben](#) Angola, Namíbia és a Kongói Demokratikus Köztársaság állampolgárai számíthatnak a gyorsított vízumkibocsátások felfüggesztésére, végső soron pedig az általános vízumtilalomra.

A kormány az igazságszolgáltatás területén is szigorításokat irányoz elő. A tervek szerint a bíróságok csak kivételes esetekben hivatkozhatnak az Emberi

Jogok Európai Egyezményének [8. cikkére](#) – amely a családi és a magánélet tiszteletben tartásához való jogot széles körben védi –, ha a közbiztonság vagy a határvédelem szempontjai ezzel ellentétben állnak. Szűkítenék a „család” fogalmát a szűk rokoni körre, és a kiutasítással szemben a jövőben csak egyetlen, gyorsított eljárásban elbírált fellebbezési lehetőség maradna.

A belügyminisztérium megszüntetné a menedékkérők számára alanyi jogon, azonos feltételek mellett biztosított egységes ellátási kötelezettséget is. Azok a menedékkérők, akik értékes vagyontárgyakkal rendelkeznek (például ékszerekkel vagy nagyobb értékű ingóságokkal – ide tartoznak a gépkocsik, illetve többek között az elektromos kerékpárok is), a dán gyakorlat mintájára kötelesek lennének hozzájárulni saját lakhatási és élelmezési költségeikhez. A lépések hátterében a rekordmagas menedékkérelmi számok és a fokozódó társadalmi feszültség áll. Az országban már hónapok óta tartanak a menedékkérők elszállásolására szolgáló hotelek előtt tartott tüntetések és ellen tüntetések.

A munkáspárti kabinet számára a csomag elsősorban belpolitikai tétet hordoz: Keir Starmer miniszterelnök igyekszik „rendpárti” imázst építeni, miközben belügyminisztere, Shabana Mahmood – a szigetországba legálisan érkező bevándorló szülők gyermekeként – [„erkölcsi kötelességének”](#) tartja a határok védelmét. Az ellenzéki konzervatívok azonban úgy vélik, hogy a szigorítások csupán látszatintézkedések. Szerintük az Emberi Jogok Európai Egyezményéből való [kilépés](#) jelentene valódi megoldást. A brit jobboldali szavazók [migrációellenessége](#) az amerikai Donald Trump-szimpatizánsokénál is erősebb.